

levering ook dan geen doorgang had kunnen vinden. Die aannemelijkheid zie ik niet; inmiddels was wel toestemming van de VvE voor gebruik van het verkochte door C verleend, en door de akte BC eerst te laten passeren en vervolgens de akte AB, was er noch voor de notaris noch voor de executeur redenen om de akte AB niet te verlijden respectievelijk niet aan die akte mede te werken.

Nu de notaris zelf had erkend (zowel in eerste instantie als in appel) dat er iets is misgegaan stelt het hof zich wel uiterst formeel (en proceseconomisch onnodig) op door klager in dat verband te wijzen op het feit dat dit een nieuw klachtonderdeel betreft. Hierop wordt een niet-ontvankelijkheid uitgesproken, daarbij aangevende de mogelijkheid van het indienen van een nieuwe klacht.

Deze gang van zaken leert dat het formuleren van een klacht de nodige aandacht vereist. Het valt op dat klager bij zijn klacht zowel in eerste instantie als in appel werd bijgestaan door een notaris als zijn gemachtigde. Of deze gemachtigde ook de klacht heeft geformuleerd blijkt niet uit de beslissingen.

Zoals reeds bij de publicatie van de beslissing in Notariaat Magazine wordt gesteld: bij het formuleren van een ontbindende voorwaarde komt het er op aan of wordt gekozen voor een van rechtswege ontbinding-gevolg bij vervulling van de voorwaarde, of voor een ontbindingsrecht voor de koper, welke laatste wijze pleegt te worden gehanteerd bij een financiering voorbehoud. Uiteraard dient een dergelijke keuze wel helder met partijen te worden besproken alvorens tot ondertekening van de koopakte wordt overgegaan.

Mr. G.L. Maaldrink

Eerder notaris en advocaat te Den Haag. Redactioneel van Tijdschrift Tuchtrecht.

59

Geen hoger beroep tegen wrakingsbeslissing mogelijk

Hof van Discipline

24 augustus 2018, 180102,

ECLI:NL:TAHVD:2018:160

(mr. J. Blokland, voorzitter, mr. A.D. Kiers-Beking, mr. M.M.H.P. Houben, mr. N.H. van Everdingen, mr. E.M. Soerjatin)

Noot Mr. N.A. de Leon-van den Berg

Advocatentuchtrecht. Maatstaf wraking. Appelvetoer. Wraking. Fundamentele rechtsbeginselen. Wrakingsprotocol. Afdoening wrakingskamer zonder zitting.

[EVRM; VwEU; Advocatenwet art. 47 lid 2; art. 512 WvSv; 515 lid 5 WvSv; wrakingsprotocol]

Tegen een beslissing van de wrakingskamer van Raad van Discipline staat geen hoger beroep open. Ook niet als het wrakingsverzoek zonder zitting is afgewezen op grond van een kennelijk ongegrondheid of kennelijk niet-ontvankelijkheid. Geen strijd met fundamentele rechtsbeginselen.

verzoekster tegen: verweerder

Hof van Discipline:

1 Het geding in eerste aanleg

Bij de Raad van Discipline in het ressort Arnhem-Leeuwarden (verder: de raad) is een klacht van verzoekster aanhangig met zaaknummer 17-266. Bij beslissing van 21 maart 2018, gewezen onder nummer 18-208, heeft de wrakingskamer van de raad het door verzoekster bij brief van 19 maart 2018 tegen verweerder ingediende wrakingsverzoek afgewezen en bepaald dat een volgend verzoek tot wraking niet in behandeling wordt genomen.

De beslissing is gepubliceerd op tuchtrecht.nl als ECLI:NL:TADRARL:2018:72.

2 Het geding in hoger beroep

2.1 De memorie waarbij verzoekster van deze beslissing in hoger beroep is gekomen, is op 22

maart 2018 ter griffie van het hof ontvangen. Bij per e-mail verzonden brieven van respectievelijk 19 en 20 april 2018, ontvangen ter griffie van het hof op respectievelijk 19 en 20 april 2018, heeft verzoekster een aanvullend en meer aanvullend beroepschrift ingediend.

2.2 Het hof heeft voorts kennis genomen van:

- de e-mail van verweerder van 24 mei 2018;
- de per e-mail verzonden nadere memorie van verzoekster van 13 juni 2018.

2.3 Het hof heeft de zaak mondeling behandeld ter openbare zitting van 29 juni 2018, waar namens verzoekster als gemachtigde is verschenen de heer B. Verweerder was met bericht van kennisgeving afwezig. De gemachtigde van verzoekster heeft gepleit aan de hand van een pleitnota.

3 De ontvankelijkheid van het hoger beroep

3.1 Ingevolge artikel 515 lid 5 van het Wetboek van Strafvordering (hierna: Sv), dat ingevolge artikel 47 lid 2 van de Advocatenwet van overeenkomstige toepassing is op het door verzoekster bij de raad ingediende wrakingsverzoek, staat geen rechtsmiddel open tegen de beslissing die de wrakingskamer van de raad op dat verzoek heeft gegeven. Dit betekent dat de wet aan verzoekster niet de mogelijkheid biedt om in hoger beroep te komen.

3.2 De inhoud van de nadere memorie van verzoekster van 13 juni 2018 laat het hof buiten beschouwing nu die is ingediend buiten de beroepstermijn van 30 dagen als bepaald in artikel 56 lid 1 van de Advocatenwet.

3.3 Verzoekster heeft aangevoerd dat in de onderhavige zaak aanleiding bestaat voor doorbreking van het rechtsmiddelenverbod. In haar aanvullende memories die binnen de beroepstermijn van 30 dagen vallen, heeft verzoekster haar stellingen nader onderbouwd. Zij stelt dat er geen sprake is geweest van een eerlijk proces. De beslissing van de wrakingskamer is zonder hoor en wederhoor genomen omdat de zaak is afgedaan zonder pleidooi terwijl om pleidooi was verzocht. Daarmee zijn fundamentele rechtsbeginselen geschonden. Volgens verzoekster zijn de artikelen 47 lid 2 van de Advocatenwet juncto artikel 515 Sv en het wrakingsprotocol in strijd met het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VwEU) en het Europees verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Daarbij heeft verzoekster nader aangegeven waarom de wrakingsbeslissing op inhoudelijke gronden naar haar mening niet in

stand kan blijven. Subsidiair heeft verzoekster nog verzocht om prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie te Luxemburg onder aanhouding van de zaak.

3.4 Het hof stelt voorop dat slechts dan sprake kan zijn van een uitzondering op de regel dat geen hogere voorziening is toegelaten tegen een beslissing op een wrakingsverzoek, indien de rechter de regel met betrekking tot de wraking ten onrechte niet heeft toegepast of buiten het toepassingsgebied daarvan is getreden, dan wel zodanig essentiële vormen niet in acht heeft genomen dat van een eerlijke en onpartijdige behandeling van het wrakingsverzoek niet kan worden gesproken (vgl. HR9 december 2011, ECLI:NL:HR:2011:BU7430).

3.5 Het hof stelt vast dat de raad in zijn beslissing van 21 maart 2018 de door verzoekster opgeworpen wrakingsgronden tegen verweerder kennelijk niet ontvankelijk dan wel kennelijk ongegrond heeft bevonden. Op grond van artikel 4 lid 1 van het Wrakingsprotocol Raden van Discipline (hierna: het Wrakingsprotocol) kan de raad in dat geval de zaak zonder behandeling ter zitting afdoen.

3.6 Het hof deelt niet de opvatting van verzoekster dat artikel 47 lid 2 van de advocatenwet jo artikel 515 Sv en het Wrakingsprotocol in strijd zijn met VwEU of het EVRM. Deze verdragen sluiten niet uit dat kennelijk ongegronde of kennelijk niet ontvankelijke klachten buiten een zitting worden afgedaan. Een dergelijke wijze van afdoening levert dus geen schending op van een eerlijke behandeling. Anders dan verzoekster ziet het hof ook geen aanleiding voor het stellen van prejudiciële vragen.

3.7 Dat de wrakingskamer van de raad anderszins de regels met betrekking tot de wraking ten onrechte niet heeft toegepast of buiten het toepassingsgebied daarvan is getreden is het hof niet gebleken. Hetgeen verzoekster verder heeft aangevoerd laat het hof buiten beschouwing. Deze procedure is namelijk geen verkapt hoger beroep tegen de inhoud van de beslissing van de wrakingskamer van de raad.

De slotsom is dat er geen fundamenteel rechtsbeginsel is geschonden dat doorbreking van het appelverbod tegen de wrakingsbeslissing van de raad rechtvaardigt en er dus geen beroep tegen de bestreden beslissing open staat. Het hof zal het beroep verwerpen.

Beslissing

Het Hof van Discipline:

verwerpt het beroep van verzoekster tegen de beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Arnhem-Leeuwarden van 21 maart 2018, gewezen onder nummer 18208.

NOOT

Onder «TT» 2018/61

Mr. N.A. de Leon-van den Berg
Advocaat bij Advocatenkantoor De Leon en
hoofdredacteur van Tijdschrift Tuchtrecht.

60

Claimstichting doet de aarde beven

Hof van Discipline
7 september 2018, 180030D,
ECLI:NL:TAHVD:2018:178
(mr. T. Zuidema, mr. M.L. Weerkamp, mr.
M.M.H.P. Houben, mr. E.L. Pasma, mr. G.C.
Endedijk)
Noot Mr. T.J. Roest Crollius

Belangenverstrengeling. Financiële afspraken met cliënten. Integriteit. Claimstichting.

[Advocatenwet art. 10A]

Deze uitspraak ziet op de beoordeling van de claimstichting die werd opgetuigd om schadevergoedingszaken tegen de NAM en de staat te voeren voor gedupeerden met aardbevingsschade. De gebruikte constructie is evenwel in strijd met de integriteit, partijdigheid en onafhankelijkheid. Volgt: berisping.

verweerders

tegen:

de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Noord-Nederland (deken)

Hof:*1 Het geding in eerste aanleg*

Het hof verwijst naar de beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Arnhem-Leeuwarden (verder: de raad) van 8 januari 2018, onder nummer 16-1052, aan partijen toegezonden op 8 januari 2018, waarbij het bezwaar van de deken tegen verweerders gegrond is verklaard. Aan verweerders is ieder de maatregel van berisping opgelegd. Verweerders zijn hoofdelijk tot betaling van de proceskosten van € 2.500,- aan de Nederlandse Orde van Advocaten veroordeeld.

De beslissing is gepubliceerd op tuchtrecht.nl als ECLI:NL:TADRARL:2018:1.

2 Het geding in hoger beroep

2.1 De memorie waarbij verweerders van deze beslissing in hoger beroep zijn gekomen, is op 2 februari 2018 ter griffie van het hof ontvangen.

2.2 Het hof heeft verder kennis genomen van:

- de stukken van de eerste aanleg;
- de antwoordmemorie van de deken van 29 maart 2018;
- de brief van de gemachtigde van verweerders van 4 juni 2018 met bijlage;
- de brief van de gemachtigde van verweerders van 7 juni 2018 met bijlagen.

2.3 Het hof heeft de zaak mondeling behandeld ter openbare zitting van 22 juni 2018, waar de in hoger beroep gekomen verweerders, bijgestaan door hun gemachtigde mr. K, en de deken zijn verschenen. Namens verweerders is gepleit aan de hand van een pleitnota, die is overgelegd.

3 Het dekenbezwaar

Het dekenbezwaar van 11 november 2016 houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerders tuchtrechtelijk verwijtbaar hebben gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet door met de gemaakte afspraken tussen kantoor [naam] (hierna: het advocatenkantoor), de Stichting Waardevermindering door Aardbevingen Groningen (hierna: Stichting WAG) en de deelnemers in strijd te handelen met de (gedrags)regels, zoals nader omschreven en toegelicht onder r.o. 3.1 van de bestreden beslissing van de raad.

Het hof begrijpt dit dekenbezwaar aldus.

– Met het door verweerders ontwikkelde en uitgevoerde businessmodel en de daarbij afgesloten overeenkomsten wordt de beschermde positie